

“यथः कङ्कः कपोतश्च उलकः श्वेन एव च ।
चिह्नश्च चर्मचिह्नश्च भासः पाण्डुर एव च ॥”
किंने चक्षुषी अस्य । “किंनेस्य चित्पिन्
लक्ष्मस्य चक्षुषी ॥” ५ । २ । ३३ । इत्यस्य वार्ति
इति चिन्नादेशो लक्षणवचः । किंनेचक्षुः ।
किंनेचक्षुः किं । इति मेदिनी । ने, १६ ॥
चिह्निका, स्त्री, (चिह्न इव कायतीति । कै+कः ।)
भिक्षिका । इति शब्दरत्नावली ॥
चिह्नभस्या, स्त्री, (चिह्नस्य भस्या भक्षणीया ।)
हृदयविलासिनी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
चिह्नभामः, पुं, (प्रवक्ष्य हारकत्वात् चिह्न इव आभा-
तीति । आ+भा+कः ।) प्रवक्ष्यचौरः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ हातहे चङ् इति गौडिकाटा
इति च भाषा ॥
चिह्नी, स्त्री, (चिह्नति श्रावं करोति चिह्नतेऽनेन
वा । चिह्न+इत् । ततो वा ङीष् ।) जोषः ।
पत्रश्राकभेदः । तत्पर्यायः । चिह्निका २ ङुनी ३
अयलोहिता ४ ऋदुपनी ५ चारदना ६ चार-
पना ७ वास्तुकी = महङ्गा ८ गौडवास्तुकाः १० ।
(यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।
“सतीनी वास्तुकपुत्रं चिह्नी मूलकपोतिकाः ।
महङ्गपर्वो जीवनी श्राकवर्गे प्रशस्यते ॥”)
अस्य गुणाः । वास्तुकत्वत्वम् । चारत्वम् ।
शुद्धपित्तप्रमेहहृन्मज्जाश्लेष्माश्लेष्माम् । पथ्यत्वम् ।
रक्षिकारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
“तद्विह्नी तु विज्ञेया वातपित्तविकारिव्याम् ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने दशमेऽध्याये ॥
भिक्षिका । इति शब्दरत्नावली ॥
चिबिः, पुं, (चोयते आदराय यच्छते इति । चीव
यश्चै+“सर्वघातुभ्य इत् ॥” उर्बा ४ । ११७ ।
इति इत् । एषोऽरादित्वात् इत्सः ।) चिबुकम् ।
इति ञटाधरः ॥
चिबिटः, पुं, (चिबिटः निपातनात् पस्य ङः ।)
चिबिटः । इत्यमरटीका ॥
चिबिलिका, स्त्री, (चुदक्षुपविशेषः । तत्पर्यायः ।
रक्तदवा २ चुदधोबी ३ मधुमागपत्रिका ४ ।
अस्या गुणाः । कटुत्वम् । कषायत्वम् । जीर्ण-
ज्वरे अतिहितत्वम् । रसायनत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥
चिबुः, पुं, (चोयते आदरावर्धे यच्छतेऽर्षो । चीव
+“ऋग्यादयश्च ॥” उर्बा १ । १३८ । इति
कुप्रत्ययेन साधुः ।) चिबुकम् । इति भरतः ॥
चिबुकं, स्त्री, (चिबु+स्वार्थे कन् । अभिधानात्
जीवत्वम् ।) अघराधोभागः । इत्यमरः । २ ।
६ । ६० ॥ घुंति इति दाङि इति च भाषा ॥
(यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् । १ । ४६ ।
“उत्तम्या चिबुकं वक्षस्युत्थाप्य पवनं शनैः ॥”)
चिबुकः, पुं, (चिबुरिव कायतीति । कै+कः ।)
सुषुम्नश्चः । इति राजनिर्घण्टः ॥
चिह्न, लक्षणे । (अदनापुरा-परं-सर्क-सेट् ।)
चौनपुरादिरिति टङ्गाः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

चिह्नं, स्त्री, (चिह्नतेऽनेनेति । चिह्न लक्षणे+करणे
चम् ।) चिह्नते येन तत् । चिन्ना इति दाङ् इति
च भाषा ॥ तत्पर्यायः । कलङ्कः २ अङ्कः ३
लान्हनम् ४ लम्प्य लक्ष्यम् ६ लिङ्गम् ७ । इत्य-
मरः । १ । ३१९ ॥ लम्प्यः = । इति भरतः ॥
अभिधानम् ६ । इति ञटाधरः ॥ (यथा,
मागवते । ४ । १५ । ६ ।
“वेत्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चिह्नं गदाभृतः ।
पादयोरवरिन्दश्च तं वे मेने हरेः कलाम् ॥”)
पताका । इति मेदिनी । ने, ४ ॥
चिह्नकारी, [न्] कि, (चिह्नं करोतीति । क्+
ञिनिः ।) घोरदशनः । विघाती । इति विश्वः ॥
चिह्नधारिणी, स्त्री, (चिह्नं धरति धारयतीति वा ।
धृ+ञिनिः स्त्रियां ङीप् ।) श्यामाजता । इति
शब्दचन्द्रिका ॥
चिह्नितः, कि, चिह्न+कर्म्मणि क्तः । चिह्नयुक्तः ।
अङ्कितः । लक्षितः । (यथा, मनुः । १० । ५५ ।
“दिवा चरेयुः कार्याणि चिह्नितानि राजशासनैः ॥”)
चीक, कि मशने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-पक्षे
भां-परं-सर्क-सेट् ।) कि, चीकयति चीकति ।
मशनें अशनें । तथा च । चन्नावतीतरङ्गा-
र्द्राचीकयति च यदुपपुरिति हजायुधः । वायवः
सुश्रुतीत्यर्थः । भङ्गमस्तु मर्वेव इति ऋद्धन्व-
यमर्थं पठित्वा चमार्यमाह । इति दुर्गादासः ॥
चीडा, स्त्री, गन्धद्रव्यविशेषः । चीडगन्ध इति
ख्याता । तत्पर्यायः । दावगन्धा २ गन्ध-
वधुः ३ गन्धमादनी ४ तवबी ५ तारा ६ भूत-
मारी ७ मङ्गल्या = कपटिनी ८ यद्भीति-
जित् १० । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । काच-
कषणाश्लेष्माम् । दीपनत्वम् । अन्नान्धसेवनात्
पित्तदोषक्षमापहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
चीनं, स्त्री, (चिनोति कौत्सादिकमिति । चि+
वाहुलकात् नक् ङीष् ।) पताका । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ चीसकम् । इति रत्नमाला ॥
चीनः, पुं, (चोयते सञ्चोयते ट्वलत्वादिदोषो
यत्र । चि+वाहुलकात् नक् ङीष् ।) देश-
विशेषः । चीना इति भाषा ॥ यथा,—
“काष्मीरस्तु सभारभ्य कामरूपास्तु पञ्चमे ।
भोदान्तदेशो देवेशि । मानसेप्राश्च दक्षिणे ।
मानसेप्राश्च पूर्व्वे चीनदेशः प्रकीर्तितः ॥”
इति शक्तिसङ्गमतन्त्रम् ॥
(तद्देशवासिषु तन्मृषेषु च बहुवचनान्तः । यथा,
महाभारते । २ । २६ । ६ । [२ भवत् ॥”)
“स किरातैश्च चीनैश्च हतः प्राग्ज्योतिषो-
च्युत्कविशेषः । (यथा, शकुन्तलायां १ भाङ्के ।
“चीनायुक्तमिव केतोः प्रतिवातं नीयमानस्य ॥”)
जीहिभेदः । तन्मृः । ऋगविशेषः । इति
मेदिनी । ने, ४ ॥
चीनकः, पुं, (चीन एव । चीन+स्वार्थे कन् ।)
धान्यविशेषः । चीना इति भाषा । तत्पर्यायः ।
काककतुः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, विष्णु-
पुराणे । १ । ६ । २१ ।

“प्रियङ्गवो ह्यदाराश्च कौरदूषाः सचीनकाः ॥”)
अस्य गुणाः । शीघ्रत्वम् । वायुवहकत्वम् ।
पित्तश्लेष्मानाश्लेष्माम् । रूचत्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥ कङ्कनी । चीनकर्पूरः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (चीनदेशवासिषु बहुवचनान्तः ।
यथा, महाभारते । ८ । ८ । १६ ।
“सुखानङ्गाश्च वार्दाश्च निघणान् पुङ्कचीनकान् ॥”)
चीनकर्पूरः, पुं, (चीननामकः कर्पूरः ।) कर्पूर-
विशेषः । चीनकर्पूर इति देशान्तर्रीयभाषा ॥
तत्पर्यायः । चीनकः २ क्षत्रिमः ३ धवलः ४
पटुः ५ मेघवारः ६ तुषारः ७ द्वीपकर्पूरजः ८ ।
अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् ।
रूचत्वम् । कषणक्षयोक्लिमिनाश्लेष्माम् ।
मेध्यत्वम् । पावनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
चीनचं, स्त्री, (चीने चीनदेशे जायते इति । जन
+ञः ।) लोहम् । तत्तु तीक्ष्णलौहम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥
चीनपिटं, स्त्री, (चीनस्य चीसकस्य पिटं छत-
पेषवं वस्तु चूर्णमित्यर्थः ।) सिन्दूरम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ चीसकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, कषापरितुषागरे । २३ । ५५ ।
“चीनपिटमयो लोकचारुबैकमयो च भः ॥”)
चीनवङ्गं, स्त्री, (चीनभवं वङ्गम् ।) चीसकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
चीनाकः, पुं, (चीनं चीनाकारमकतीति । अक
+अच् ।) कर्पूरविशेषः । तद्गुणाः । यथा,
भावप्रकाशे ।
“चीनाकर्षणः कर्पूरः कषयकरः स्फुटः ।
कुडककृमिहरक्षया तित्तरसश्च चः ॥”
चीनाकर्कटी, स्त्री, (चीनमिव खाडुः कर्कटी । ततः,
एषोऽरात्, साधुः ।) कर्कटीप्रभेदः । सा तु
चित्रकूटदेशे प्रसिद्धा । तत्पर्यायः । राज-
कर्कटी २ सुदीर्घा ३ राजपला ४ बाला ५
कुलकर्कटी ६ । अस्या गुणाः । रथ्यत्वम् ।
श्लिथिलत्वम् । पित्तदाहश्लेष्मानाश्लेष्माम् । मधु-
रत्वम् । हृत्तिदत्वम् । हृद्यत्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥
चीम, ऋ ङ कर्त्वे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आं-
आत्सं-सर्क-सेट् ।) कत्यः प्रशंवा । ऋ, अचि-
चीभत् । ङ, चीभते गुञिर्न गुञी ओष्ठप-
कारादिरयमित्येके । इति दुर्गादासः ॥
चीय, ऋ ञ संहत्यादानयोः । (आं-उभं-सर्क-
सेट् ।) सुसुषुखरी । ऋ, अचिचीयत् । ञ,
चीयति चीयते । इति दुर्गादासः ॥
चीरं, स्त्री, (चिनोति व्याट्थोति ह्यं कटिदेशा-
दिकं वा । चि+“सुचिचिमीनां ङीष् ।”)
उर्बा । २ । २५ । इति ऋन् ङीष् ।) वृक्ष-
त्वम् । (यथा, रामायणे । ५ । ३१ । २२ ।
“प्रागेव तु महाजुहिः सौमित्रिर्भाट्वतुसलः ।
पूर्व्वजस्यानुयाचार्यं हमचौरैरलङ्कृतः ॥”)
जीर्णवस्त्रत्वम् । इति सुभूतिः । इति लिङ्गादि-
संयहटीकायां भरतः ॥ (यथा, भागवते । २ । २ । ५ ।